

[Kim Behnke]

at optage lån, må vi sige i Fremskridtspartiet, at tilbagemeldinger internt hos os fra de vel lidt over 200 byrådsmedlemmer og 24-25 amtsrådsmedlemmer, vi har rundt omkring, siger noget ganske andet.

Det er præcis, som jeg gengav det i min ordførertale. De opdager med rædsel, hvordan de sidder i absolut mindretal i de byråd, hvor de sidder. Det er såmænd ligegyldigt, om folk er Venstrefolk eller konservative eller socialdemokrater; de er enige om én ting, og det er, at er der en låneadgang, så skal den også udnyttes, for det ville være dumt ikke at få de penge i kommunekassen. Så har man dem stående i den likvide beholdning i kommunekassen, og så kan man jo altid undervejs, når budgettet skrider, bruge af de penge – som man også har taget af kloakfondsmidler og alle mulige andre penge, som man også skulle have holdt fingrene fra rundt omkring i kommunerne, men som man jo ikke kunne holde fingrene fra. For man skal jo være med til det hele og bygge nye kulturhuse, og så skal der fejres det ene og det andet, og byen har 650 års jubilæum, og hvad ved jeg, og dyrt skal det jo være hver gang, selv om der er nogle skatteydere, der kommer til at betale i den sidste ende.

Den tilbagemelding, vi har fået om erfaringerne i de over 200 byråd, hvor der sidder Fremskridtsmedlemmer, er, at alle steder uden undtagelse jubler man, hver gang man kan få lov til at kradse nogle flere penge ind, for man er jo godt klar over, at låneprofilen på dem er sådan, at man ikke engang selv skal stå til ansvar, når pengene skal betales tilbage. Det er en adfærd, som finansministeren burde fraråde kommunerne frem for at tilskynde kommunerne til at gøre det med dette lovforslag.

(Kort bemærkning).

Klaus Hækkerup (S):

Jeg synes nu, hr. Kim Behnke overser et par ting. For det første er det min erfaring, at der i kommunerne generelt er en meget stor uvilje imod at optage lån til at finansiere driften. I de 10 år, hvor jeg var borgmester, er vi aldrig gået ind på den slags dispositioner, og jeg kunne se mine borgmesterkollegaer rundt omkring vise en tilsvarende tilbageholdenhed.

Og så er der jo forskel på, hvad man låner til, og det er netop denne regerings politik, at vi ønsker at fremrykke en række offentlige in-

vesteringer for at prøve at få vendt den økonomiske udvikling i Danmark.

Jeg synes ikke, at man kan klandre en låneoptagning, der direkte går til nogle investeringer, man ellers ville have afholdt i de kommende år. Det bliver betænkeligt, når man optager lån til at dække et driftsunderskud og bliver ved med det, for det er skruen uden ende.

Det, der er vigtigt, er, at man får rykket investeringerne frem i overensstemmelse med den politik, regeringen fører, og det er vigtigt, at det ikke bare er staten, der rykker sine investeringer frem, men at også kommunerne gør det.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Begrebet anlægsinvesteringer, som kommunerne og den offentlige sektor ellers ville have afholdt, minder mig om de situationer, hvor man i et byråd har siddet og besluttet, at nu skal der bygges et nyt idrætsstadion. Hvad koster det? Så får man et overslag over, hvad det koster. Det koster måske 10 mio. kr. Når så man hører, at det koster 10 mio. kr., siger man: Ja, det har vi ikke råd til. Så er der med det samme én, der rejser sig op og siger: Jamen de 10 mio. kr., vi nu har sparet, hvad skal vi så bruge dem til? Det er den argumentation, man bruger.

Hvem siger, at der skal bygges kulturpaladser rundt omkring? Hvem siger, at hver eneste by skal have sit musikhus? Hvem siger, at hver eneste by skal fejre det med millionudgifter i pomp og pragt, hver gang kommunen er blevet et år ældre? Det er jo den slags aldeles unødvendige udgifter, hvor der skal være nye store borgmesterkontorer osv., der bliver brugt penge til rundt omkring. Det kan man ikke sige er udgifter, som ellers ville være blevet afholdt.

I den kommune, hvor man viser mådehold og ansvar over for de skatteydere, man dagligt plyndrer, lader man være med at afholde de udgifter. Der er det ikke udgifter, som ellers ville være blevet afholdt, men udgifter, som man fejrer ind under gulvtæppet, idet man siger: Her viser vi vores lokalbefolkning så meget ansvarlighed, at vi helt lader være med at igangsætte disse projekter. Det er jo det, man burde gøre i kommunerne, og ikke, som tilfældet er, at fremrykke noget, som slet ikke burde være afholdt.